

Τρισαρχιερατική Θεία Λειτουργία και εις Πρεσβύτερον χειροτονία στην Κόρινθο

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Κορίνθου, Σικυώνος, Ζεμενού, Ταρσού και Πολυφέγγους

Τρισαρχιερατική Θ. Λειτουργία τελέσθηκε χθες, Κυριακή 21 Ιουλίου 2024, προεξάρχοντας του Θεοφιλεστάτου Επισκόπου, Λευκουπόλεως κ. Πολυκάρπου, εκ του Πατριαρχείου Βουλγαρίας, συλλειτουργούντων του Θεοφιλεστάτου Πρωτοσυγκέλλου της Ι. Μητροπόλεως Κορίνθου Επισκόπου Κεγχρεών κ. Αγαπίου, του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Κορίνθου κ. Διονυσίου, των αυταδέλφων Κορινθίων Αρχιμανδριτών εκ του Πατριαρχείου Ιεροσολύμων, του Γέροντος Καμαράση κ. Νεκταρίου, μέλους της Ιεράς Συνόδου του Πατριαρχείου, και του Ηγουμένου της Ι. Μονής Αγίου Στεφάνου κ. Επιφανίου, του Ιεροκήρυκος της Ι. Μητροπόλεως

**και Καθηγουμένου της Ι. Μονής Παναγίας «Πάντων Χαράς»
Πανοσ. Αρχιμ. π. Ανθίμου Παπαλεξόπουλου, του Πανοσ. Αρχιμ.
π. Ιλαρίωνος Θεοδωρόπουλου, της Ι. Μητροπόλεως Πειραιώς,
πλήθους Ιερέων της Ι. Μητροπόλεως, του Αρχιδιακόνου της Ι.
Μητροπόλεως μας π. Δαμασκηνού Γεννηματά, του Διακόνου π.
Πολυκάρπου Τερζιέφ του Πατριαρχείου Βουλγαρίας και των
Διακόνων π. Χρήστου Χίλια και π. Άγγελου Σαλάτα.**

Κατά την διάρκεια της Θ. Λειτουργίας ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Κορίνθου κ. Διονύσιος ετέλεσε την εις Πρεσβύτερον Χειροτονία του επί επταετίας ευόρκως διακονήσαντος, Αρχιδιακόνου π. Δαμασκηνού Γεννηματά. Ο π. Δαμασκηνός, εμφανώς συγκινημένος, στην προσφώνησή του ανέφερε: *“Η συγκίνησι, που με διακατέχει την σπουδαία αυτή ώρα της ζωής μου ζωηρή, αφού μία ακόμη εκδήλωσι του ελέους Του Θεού και της ευσπλαγχνίας Του με κάνουν ώστε να ευρίσκομαι ενώπιόν Σας πρό του Ιερού Βήματος του Ιερού Καθεδρικού Ναού του Απ. Παύλου, του Ιδρυτού της Τοπικής αυτής Εκκλησίας της Κορίνθου, στην οποία, χάριτι Χριστού, διακονώ κάτω από την σοφή καθοδήγησί Σας. Μεγάλη η στιγμή! Είναι δυνατόν οι πήλيني και χοϊκοί ώμοι μου να κρατήσουν το μεγάλο βάρος της Ιερωσύνης, από την οποία εξαρτάται η σωτηρία των ψυχών των ανθρώπων; Μεγάλο το βάρος, ασθενής η καρδιά μου! Όμως το έλεος Του Θεού, το Οποίο θα επικαλεσθήτε εντός ολίγου δια των λέξεων «η Θεία Χάρις.....», τα ελλείποντα αναπληροί!»* Γι’ αυτό, αν και φοβάμαι, εν τούτοις τολμώ! Πώς; Δια της μέριμνάς μου, ώστε εισερχόμενος στον Ιερό Ναό για να ιεροπρακτήσω να ενθυμούμαι πάντοτε ότι τα πνευματικά και άϋλα και αόρατα και σωτηριώδη διαχειρίζομαι. Σας ευχαριστώ, Πατέρα μου και Γέροντά μου για ό,τι με διδάξατε «έργω και λόγω», για ό,τι μου προσφέρατε ως Πατέρας στο παιδί του ως Γέροντας στον υποτακτικό του, όλα αυτά τα επτά (7) χρόνια που είμαι κοντά Σας. Ίσως οι προσδοκίες Σας να ήταν μεγαλύτερες, ίσως η διακονία μου να υπήρξε πλημμελής με σφάλματα, με ελλείψεις. Θέλω να ξέρετε όμως, ότι ήταν ειλικρινής και ανιδιοτελής. Ό,τι προσέφερα στην Σεβασμιότητά Σας ήταν από αγάπη στο σεβαστό Πρόσωπό Σας. Αν παρήκουσα, αν Σας στεναχώρησα ταπεινά και «εν Εκκλησία πληθούση» ζητώ συγγνώμη! Συγχωρέστε με!”

Στην συνέχεια ευχαρίστησε τους ανθρώπους με τους οποίους καθημερινά συναναστράφηκε, αρχής γενομένης από τον Βοηθό Επίσκοπο της Αποστολικής Ιεράς Μητροπόλεως Κορίνθου και Πρωτοσύγκελλο αυτής, τον Καθηγούμενο της Ιεράς Μονής Αναστάσεως Χριστού Λουτρακίου, τον Θεοφιλέστατο Επίσκοπο Κεγχρεών κ. Αγάπιο, τους Ιερείς, τους Διακόνους και τους λαϊκούς υπαλλήλους

των Γραφείων με τους οποίους συνεργάστηκε όλα αυτά τα χρόνια, τον άγιο Καθηγούμενο της Ιεράς Μονής της μετανοίας του Πανοσιολογιώτατον Αρχιμ. κ. Άνθιμον Παπαλεξόπουλον και τους αδελφούς αυτής, τους ευλαβέστατους Ιερείς της οικείας Μητροπόλεως, τον Θεοφιλέστατο Επίσκοπο άγιο Λευκουπόλεως κ. Πολύκαρπο, που δεν υπελόγισε κόπους να έλθει από την Βουλγαρία στην Κόρινθο για την Χειροτονία του. Αναφερόμενος στους γονείς του είπε: «τι δε να ᾽πώ για την αγάπη των φιλόστοργων γονέων μου Ηλία και Γεωργίας και της αδελφής μου Σπυριδούλας και της οικογενείας της, οι οποίοι μου έδωσαν την δυνατότητα να παραμένω πλησίον της πατρικής μορφής του πολιοῦ Γέροντός μου Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Κορίνθου κ.κ. Διονυσίου, του προστάτου και Δεσπότη μου. Τους ευχαριστώ από τα βάθη της ψυχής μου, ζητώντας για άλλη μια φορά την ευχή τους να με συνοδεύει «πάσας τας ημέρας της ζωής μου».

Ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Κορίνθου κ. Διονύσιος στην αντιφώνησή του, με θερμούς, πατρικούς λόγους, χρησιμοποίησε τα λόγια του ιδρυτού της Τοπικής Εκκλησίας Απ. Παύλου: «Νύκτα καὶ ἡμέραν οὐκ ἔπαυσάμην μετὰ δακρύων νουθετῶν ἕνα ἕκαστον» (Πραξ. κ, 31), επεξηγώντας ότι μετά δακρύων νουθετούσε ο Απόστολος τους ανθρώπους να μην εγκαταλείψουν το θέλημα και τον δρόμο του Θεού, ούτε την πίστη και τις δυνατότητες που τους παρέχονται ώστε να παρακάμψουν «τα οψώνια της αμαρτίας». Δεν είναι εύκολο να διακονεί κανείς ψυχές ανθρώπων «υπέρ ων Χριστός απέθανε». Αυτό το έργο μόνον Άγγελοι θα μπορούσαν να το επιτελέσουν, ωστόσο ο Θεός κατέστησε ανθρώπους να το επιτελούν. Είναι μεγάλη υπόθεση να μπορεί κανείς να «χαίρη μετὰ χαιρόντων καὶ κλαίη μετὰ κλαιόντων» (Ρωμ. ιε',15) και να ομολογεί «τίς ἀσθενεῖ, καὶ οὐκ ἄσθενῶ; τίς σκανδαλίζεται, καὶ οὐκ ἐγὼ πυροῦμαι;» (Α' Κορ. ια', 29), και με την βοήθεια του Θεού να προσφέρεται, όπως Εκείνος, «ὑπὲρ τῆς τοῦ κόσμου ζωῆς καὶ σωτηρίας» (Θ. Λειτουργία Μ. Βασιλείου).

“Ο κόσμος δεν απαρτίζεται μόνον από κακεντρεχείς, αμαρτωλούς και ζηλόφθονους ανθρώπους που εγκατέλειψαν τον δρόμο του Θεού, αλλά και από πολλούς που πιστεύουν στον Θεό και στηρίζουν τις ελπίδες του σ’ Αυτόν. Οι Άγιοι Απόστολοι, όπου κι αν ίδρυσαν Εκκλησίες ανά τον κόσμο, είχαν την πεποίθηση ότι για να σωθεί ο κόσμος ας είναι αυτοί «ανάθεμα». Αυτό συνιστά και την δική σου αποστολή να έχεις «απὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός» την ελπίδα σου στον Θεό και να τρέχεις παντού να δίδεις την Χάρι του Θεού αγιάζοντας τους ανθρώπους. Διατέλεσες επτά (7) χρόνια Διάκονος και τώρα που θα χειροτονηθείς Πρεσβύτερος δεν θα παύσεις να είσαι διάκονος, αφού «εκείνος που θέλει να είναι πρώτος, αυτός θα είναι πάντων δούλος και διάκονος», που θα αναπαύει τις ψυχές των Πιστών ανθρώπων και που θα τελεί τα Ι. Μυστήρια για την σωτηρία των ψυχών τους και την ένωσή τους με τον Χριστό”.

Ολοκληρώνοντας ο οικείος Ποιμενάρχης ευχαρίστησε εκ βάθους καρδίας όλους, όσοι συνέδραμαν για να φτάσει αυτή η σπουδαία στιγμή για τον π. Δαμασκηνό, τους γονείς του, τους παππούδες του, τους Διδασκάλους και τους οικείους του, και ιδιαιτέρως τον Μακαριώτατο Πατριάρχη Ιεροσολύμων κ. κ. Θεόφιλό Γ', τον παμφίλτατο και αγωνιστή Ιεράρχη που δίδει καθημερινά μάχες για την διάσωση και διασφάλιση των Ιερών Προσκυνημάτων υπό την Ελληνορθόδοξη αιγίδα, χωρίς εθνικισμούς, εξουσιοδοτώντας τους αυταδέλφους Αρχιμανδρίτες κ. Νεκτάριο και κ. Επιφάνιο που συλλειτουργήσαν μαζί του και που διακονούν στην Αγία Γη, να του μεταβιβάσουν τα σέβη, τις ευχές και τις ευχαριστίες ολόκληρου του Κλήρου και

του Λαού της εν Κορίνθω Αποστολικής Εκκλησίας και τον αδελφό Επίσκοπο Λευκουπόλεως κ. Πολύκαρπο και τους συνοδούς του που, με την άδεια του νέου Πατριάρχη Βουλγαρίας κ. κ. Δανιήλ, ταξίδεψαν χιλιόμετρα προκειμένου να παρευρεθούν στην Χειροτονία, παρακαλώντας τον να μεταβιβάσει ευχές στον νέο Πατριάρχη, όπως τον αξιώσει ο Θεός για πλείστα έτη να διαποιμάνει τον ευλογημένο Λαό της Βουλγαρίας.

Κατά το πέρας της Θείας Λειτουργίας, ο Σεβ. Μητροπολίτης Κορίνθου κάλεσε τους συλλειτουργήσαντας αδελφούς του Αρχιερείς να τελέσουν την εις Αρχιμανδρίτην Χειροθεσία του νεοχειροτονηθέντος, υπενθυμίζοντας του ότι το όνομα Δαμασκηνός το έλαβε από τον μεγάλο Μητροπολίτη Κορίνθου Δαμασκηνό Παπανδρέου, τον μετέπειτα Αρχιεπίσκοπο, Αντιβασιλέα και Πρωθυπουργό της Ελλάδος αλλά και από τον μακαριστό Μητροπολίτη από Δημητριάδος Δαμασκηνό Χατζόπουλο, ο οποίος κατά την περίοδο της Γερμανικής Κατοχής υπήρξε αιχμάλωτος του Στρατοπέδου Συγκεντρώσεως Νταχάου για την βοήθεια που προσέφερε σε Εβραίους και Χριστιανούς. Προκειμένου δε ο νεοχειροτονηθείς π. Δαμασκηνός να μιμηθεί τον ηρωισμό και το απαράμιλλο θάρρος του μακαριστού, η Χειροθεσία σε Αρχιμανδρίτη έγινε με τον επιστήθιο Σταυρό εκείνου.

Χηρευούσης δε της θέσεως του Πρωτοδιακόνου ο Θεοφιλέστατος Επίσκοπος Κορινθίων κ. Αντώνιος με την προτροπή του Σεβ. Μητροπολίτη Κορίνθου κ. Χίλια σε

